

Maja Rogala

Uniwersytet w Białymstoku

GLAMOUR WE WSPÓŁCZESNEJ FOTOGRAFII ŚLUBNEJ

Glamour in wedding photography

Abstract

Desire to have an attractive appearance and the need to attract attention is prefigured in a characteristic way in popular culture, within which also operates wedding photography. The bride has to look stunning and beautiful, to be full of charm to arise admiration of people around. The task of glamour photography is to show the newlyweds in an attractive way.

The phenomenon of glamour will work well in addition to the wedding dress, makeup, and hairstyle. It also appears in the creation of space around the bride and groom and photography. Weddings of famous people are media productions that create images of spectators of these performances. Glamour is the aesthetic category, which carries the current in contemporary culture cult of beauty. Glamour can show that the use of the term glamor is largely a marketing activity, designed to arise the audience's interest.

Słowo *glamour* oznacza przepych, blask, urok, czar, splendor. Pojawia się w różnych dziedzinach życia człowieka, przyjmuje różne formy, dlatego wymyka się jednoznacznej definicji i ocenie. Celem artykułu jest próba analizy zjawiska *glamour* we współczesnej fotografii ślubnej.

Ślub jako spektakl medialny

Ślub jest rytuałem przejścia¹ i jednym z najważniejszych, przełomowych momentów w życiu człowieka. Nie ma obecnie wymiaru jedynie religijnego, na co wskazuje Jack David Eller, definiując go jako stylizowany i sformalizowany wzór zachowań i zakładając, że jednostka może ujawniać zrytualizowane podejście do wielu różnych sytuacji społecznych². Do zadań rytuału należy między innymi potwierdzenie istniejącej struktury społecznej i pełnienie funkcji komunikacyjnych. Współcześnie narzeczeni funkcjonujący w kręgu kultury Zachodu zazwyczaj długo planują ślub i drobiazgowo przygotowują się do tej uroczystości. Niektórzy biorą udział w kursach tańca, aby ich pierwszy taniec podczas wesela był atrakcyjnym przedstawieniem. Podejmują się także różnego rodzaju działań, aby zaprezentować się atrakcyjnie podczas uroczystości (ćwiczenia fizyczne, diety odchudzające)³. Fotografia ślubna przeszła długą drogę, od zdjęć wykonanych w atelier ukazujących hierarchię i potwierdzających zawarcie związku małżeńskiego, poprzez inspirację fotografią obecną w przestrzeni publicznej, do opowieści o romantycznej miłości, która wpływa na wyobraźnię przyszlých małżonków.

W drugiej połowie XIX wieku fotografia ze ślubu obejmowała konwencjonalne zdjęcia portretowe zrobione po uroczystości w zakładzie fotograficznym. Pokazywała zależność kobiety od mężczyzny. Żona

1 Zob. A. van Gennep, *Obrzędy przejścia*, przeł. B. Biały, Warszawa 2006, s. 127-150.

2 Zob. J. D. Eller, *Antropologia kulturowa. Globalne siły, lokalne światy*, przeł. A. Gąsior-Niemiec, Kraków 2012, s. 353.

3 Organizują także wieczory kawalerskie i panieńskie, podróże poślubne.

stała po prawej stronie, natomiast mąż po lewej. Sztywne pozy modeli, którzy nie uśmiechali się były częściowo spowodowane ograniczeniami technicznymi i długim czasem naświetlania zdjęcia, ale także realizacją ustalonej konwencji. Fotografia stanowiła potwierdzający zawarcie ślubu przez małżonków dokument, który był później zawieszany na ścianie sypialni lub innego pokoju. Zmianą w konwencji było wykonywanie fotografii weselnikom w naturalnym otoczeniu nowożeńców, np. przed posiadłością rodzinną.

Bardzo istotne zmiany nastąpiły w latach 40. XX wieku, w wyniku upowszechniania się po II wojnie światowej amerykańskiej kultury popularnej. Słynni, amerykańscy aktorzy i aktorki, określane mianem gwiazd filmowych, uzyskiwali coraz większe uznanie w trudnym okresie odradzania się Europy. Na tle powojennego chaosu w Europie dawali widzom możliwość oderwania się od męczącej codzienności⁴. Ich wpływ na modę, praktyki społeczne i obyczajowość był coraz większy. Amerykanizacja życia społecznego przyczyniła się również do zmian w konserwatywnych rodzinach królewskich w Europie. W 1949 roku odbył się w Rzymie, w blasku fleszy aparatów fotograficznych i kamer, ślub znanego amerykańskiego aktora Tyrona Powera z Lindą Christian. Uroczystość była ważnym wydarzeniem medialnym i publicznym, które było zapowiadane jako niemal królewski ślub stulecia i wpłynęło na zbiorową wyobraźnię jego licznych uczestników i odbiorców⁵. Zaledwie dwa lata wcześniej, w 1947 roku, odbył się ślub księżniczki Elżbiety, brytyjskiej następczyni tronu z księciem Filipem, członkiem zubożałego, greckiego i duńskiego rodu królewskiego. Był on transmitowany przez radio BBC, a nagrania były dostępne dla widzów poprzez kroniki filmowe. Bogato zdobiona suknia ślubna przyszłej królowej, której projekt miał nawiązywać do obrazu *Wiosna* Botticellego z 1482 roku, symbolicznie nawiązywała do odrodzenia Wielkiej Brytanii po II wojnie światowej. Warto wspomnieć, że królowa Elżbieta II znalazła się na liście kobiet *glamour* wydanej w 2007 roku przez brytyjską edycję magazynu „Vogue”⁶. Ślub księżnicz-

⁴ S. Gundle, *Glamour. A history*, Oxford 2009, s. 203.

⁵ Tamże, s. 203-204.

⁶ <http://www.vogue.co.uk/news/2007/11/05/a-state-of-glamour>, [dostęp: 10.06.2015].

ki Elżbiety ze skromnym kuzynem, w trudnym dla mieszkańców całej Europy okresie, przypominał współczesną bajkę przeniesioną do rzeczywistości. Podobne wyobrażenia wywołał w 1957 roku monakijski książę Rainer III, żeniąc się z amerykańską aktorką Grace Kelly. Suknia panny młodej stała się inspiracją dla wielu projektantów mody. Relacje z uroczystości pojawiły się w wielu europejskich stacjach telewizyjnych.

Niezwykle wymowny jest przykład wpływu księżnej Katarzyny (Kate)⁷, żony księcia Williama (Wilhelma), wnuka królowej Elżbiety II. Wybranka syna brytyjskiego następcy tronu nie ma arystokratycznego pochodzenia, co obrazuje przemiany społeczne jakie zaszły nie tylko w Wielkiej Brytanii. Media na bieżąco relacjonowały przygotowania do ślubu w brytyjskiej rodzinie królewskiej, który odbył się w 2011 roku i był transmitowany przez liczne stacje telewizyjne na całym świecie oraz Internet (poprzez specjalny kanał w serwisie *You Tube*)⁸. Był także porównywany do słynnego ślubu rodziców pana młodego księcia Karola z lady Dianą Spencer w roku 1981. Modowe stylizacje młodej księżnej Katarzyny wzbudzają ogromne zainteresowanie i są chętnie naśladowane przez kobiety, które uważają ją za ikonę stylu.

Śluby królewskie, gwiazd filmowych i celebrytów obrazują nie tylko przemiany społeczne w powojennym świecie, ale są także spektaklami medialnymi, które kreują wyobrażenia widzów owych przedstawień. Wybitny semiotyk kultury, Umberto Eco, stwierdza, że „świat emocji przefiltrowany jest przez obrazy już kiedyś widziane”⁹. Obrazy rzeczywistości z przeszłości zostają w pamięci jednostki, aby wpływać na jej terażniejszość i przyszłość. Świat rzeczywisty nie jest wystarczająco atrakcyjny, w przeciwieństwie do jego wizerunków, w których się rozpląwa. Umberto Eco zauważa także, że: „przyjemność związana z naśladownictwem – wiedzieli już o tym starożytni – jest jedną z najgłębiej zakorzenionych w duszy ludzkiej, tutaj jednak rozkoszujemy się

7 W przekazach medialnych określana jako księżna Kate lub Kate Middleton, mimo zmiany stanu cywilnego i przyjęcia nazwiska męża.

8 Brytyjska rodzina królewska posiada oficjalne konto w serwisie Flickr (<https://www.flickr.com/photos/britishmonarchy>) na którym od 2009 r. umieszczono ponad 12 tys. fotografii przedstawiających członków rodziny królewskiej od połowy XIX w. do dnia dzisiejszego.

9 U. Eco, *Semiologia życia codziennego*, przeł. J. Ugniewska, P. Salwa, Warszawa 1998, s. 262.

nie tylko doskonałą imitacją, lecz także przeświadczeniem, że doprowadzona została ona do perfekcji i że odtąd rzeczywistość będzie od niej zawsze czymś gorszym”¹⁰.

Warto zauważyć, że obecnie coraz częściej przebieg uroczystości zaślubin jest podporządkowany procesowi tworzenia obrazów. Narzeczeni, wybierając fotografa, sugerują się nie tylko ceną usługi, ilością otrzymanych zdjęć, opiniami klientów, ale także estetyką fotografii. Mają świadomość, że wybierają kreatora obrazów wyjątkowego dnia w ich życiu. Przygotowują także harmonogram dnia w taki sposób, aby w każdym ważnym dla nich wydarzeniu mógł uczestniczyć fotograf. Zdarza się, że niektóre czynności są powtarzane (ubieranie się do ślubu, przysięga małżeńska), wykonywane celowo bardzo powoli (np. nakładanie obrączek). Niektóre działania podejmowane są tylko ze względu na potrzebę wykonania odpowiednich zdjęć (np. ustawienie butów na fotelu, zawieszenie sukni ślubnej na drzewie). Obrzędy weselne ulegają intensywnej mediatyzacji¹¹.

Fotografia ślubna pokazuje status społeczny nowożeńców, ale może także ukazać aspiracje związane z pragnieniem awansu społecznego. Daje możliwość kreowania własnego wizerunku, wizualnej manifestacji tego, kim małżonkowie chcieliby być. Warto podkreślić fakt, że fotografia ślubna utraciła już w dużej mierze charakter tylko prywatny i funkcjonuje w mediach. W związku z czym widzialność na portalu społecznościowym staje się dla wielu ludzi koniecznością. Ważną motywacją wydaje się pragnienie zaistnienia. Obraz niesie ze sobą znaczenia, umożliwia kreowanie tożsamości, wyrażenie siebie i jest środkiem komunikacji międzyludzkiej. Fotografia jest swoistego rodzaju manifestacją jednostki w kulturze obnażania i podglądania¹². Fotograficzna rejestracja z uroczystości zaślubin staje się pośrednikiem w relacjach społecznych w przestrzeni internetowej, służy do komunikacji i dzielenia się doświadczeniem.

¹⁰ Tamże, s. 60.

¹¹ Patrz: K. Dudek, *Współczesne wesela widziane oczami fotografów i wideofilmowców. Figury myślenia i kategorie estetyczne*, „LUD” 2013, XCVII, s. 245-266.

¹² Patrz: B. McNair, *Seks, demokratyzacja pożądania i media, czyli kultura obnażania*, przeł. E. Klekot, Warszawa 2004.

Zdaniem Douglasa Kellnera „jednostka staje się aktorem współczesnego spektaklu kulturowego”¹³. Współczesne zaślubiny stanowią swoistego rodzaju widowisko, które ma za zadanie ukazanie piękna pary młodej i ich uczuć, ale także powinno być interesujące dla widza. Fotografia nie jest tylko narzędziem do tworzenia wspomnień i wspomagania pamięci, ale też do tworzenia atrakcyjnych obrazów życia i opowieści medialnych¹⁴. W momencie wykonywania fotografii osoba fotografowana chce mieć wpływ na powstającą fotografię, zatem pozuje i uśmiecha się, aby wykreować idealny wizerunek siebie jako osoby atrakcyjnej, szczęśliwej i zakochanej. Następnie próbuje wpłynąć na fotografa poprzez udział w selekcji zdjęć i stosowanie technik retuszowania. Traci na znaczeniu fotografia, która koncentruje się tylko na rejestracji przebiegu uroczystości.

Guy Debord stwierdza: „Życie społeczeństw, w których panują nowoczesne warunki produkcji, przypomina olbrzymie zbiorowisko spektakli. Wszystko, co dawniej przeżywano bezpośrednio, oddaliło się, przybierając postać przedstawienia”¹⁵. W pewnym sensie można mówić o rezygnacji z bezpośredniego przeżycia, do którego potrzebne jest zaangażowanie. Większe znaczenie ma udana sesja fotograficzna, która im bardziej atrakcyjna, tym większą zdobędzie aprobatę wśród odbiorców. Nie może zatem być spontaniczna i niezaplanowana.

13 D. Kellner, *Czas spektaklu*, [w:] *Fotospołeczeństwo*, red. M. Bogunia-Borowska, P. Sztompka, przeł. P. Dąbrowski, Kraków 2012, s. 553.

14 Wpływ obrazu na stan świadomości odbiorcy pokazuje wypowiedź klientki komentującej zdjęcia z sesji narzeczeńskiej: „Po pierwszej sesji z Magdą, którą robiliśmy przed naszym ślubem, mój narzeczony oglądając zdjęcia powiedział mi: Jak na nie patrzę to kocham Cię jeszcze bardziej. A powiedział to dlatego, że na zdjęciach Magdy widać wszystkie emocje. Zwykła łąka pod białostockim lasem, my w koszulach i dżinsach, nasz pies biegający dookoła – To jej nie przeszkadzało żeby uchwycić co się dzieje pomiędzy dwojgiem ludzi. Dzięki niej zobaczyliśmy jak wygląda miłość”. cyt. za: http://www.zankyou.pl/p/10-najlepszych-fotografow-w-bialymstoku-zachowaj-wspomnienia-ze-slub-w-jeszcze-wspanialszy-sposob-45148?_ga=1.259061314.971094086.1422885800, [dostęp: 10.06. 2015].

15 G. Debord, *Społeczeństwo spektaklu oraz Rozważania o społeczeństwie spektaklu*, przeł. A. Ptaszkowska, Warszawa 2006, s. 33.

Hans Belting, autor *Antropologii obrazu* zwrócił uwagę, że odbiorca fotografii chętniej dostrzega w niej taką rzeczywistość, która została drobiazgowo zainscenizowana¹⁶. Inspiracją do tych przedstawień stała się kultura masowa, która wywarła duży wpływ na fotografię ślubną. Środki masowego przekazu upowszechniają określony kanon piękna, co wpływa na prywatną sferę życia jednostki i kreowanie jej pragnień.

Zjawisko *glamour* bez wątplenia znajduje swoje miejsce w kulturze masowej i wiąże się z próbą zaspokojenia potrzeb estetycznych.

Zjawisko *glamour* w fotografii ślubnej

Fotografia ślubna

Fotografia ślubna jest to rodzaj fotografii, której głównym tematem jest uroczystość wchodzenia bohaterów zdjęć w związek małżeński. Należy zauważyć, że główną uwagę skupia postać panny młodej. W fotograficznej sesji ślubnej można wyróżnić cztery części.

Pierwsza z nich obejmuje przygotowania do ślubu poza domem (wizyta u fryzjera i makijażystki przyszłej panny młodej), w domu (nakładanie sukni ślubnej i garnituru), wyjście i przejazd na miejsce, w którym ma odbyć się złożenie przysięgi małżeńskiej.

Druga składa się z fotografii wykonanych w czasie ślubu (w świątyni, Urzędzie Stanu Cywilnego lub w plenerze).

Kolejną częścią są zdjęcia z przyjęcia weselnego. Te trzy wymienione elementy mogą być określane mianem reportażu ślubnego, podczas których ingerencja fotografa powinna być ograniczona. Sama jego obecność przy czynnościach intymnych może powodować zmianę w zachowaniu fotografowanych.

Plener jest zazwyczaj poślubną sesją fotograficzną wykonaną po weselu. Są to fotografie wykonane w studiu, wybranym przez nowożeńców lub zaproponowanym miejscu przez fotografa, który podczas wykonywania tych zdjęć planuje konkretne ujęcia. Zazwyczaj ustawia modela przed obiektywem aparatu i reżyseruje całość sesji.

¹⁶ H. Belting, *Antropologia obrazu*, przeł. M. Bryl, Kraków 2012, s. 265.

Ślub w stylu *glamour*

Uroczystość ślubna w stylu *glamour* powinna być zorganizowana z przepychem i elegancją, podobnie jak przestrzeń, gdzie będą miały miejsce czynności i wydarzenia związane z ceremonią. Do głównych cech wyróżniających suknię ślubną należy zaliczyć kosztowne zdobienia z kryształów i pereł, wytworność i blask. Obowiązkowa jest też pasująca biżuteria: duże, błyszczące kolczyki, naszyjnik, czy ozdoby do włosów. Pozostałe dodatki muszą również przyciągać wzrok. Przyjęcie weselne w stylu *glamour* należy zorganizować w wyjątkowym miejscu – w eleganckiej restauracji, pałacu lub rezydencji. W licznych detalach dominują białe i błyszczące elementy. W aranżacji stołów weselnych, na których są okazałe bukiety i świeczniki, ponownie pojawiają się perły, kryształki, koraliki i pióra. Obrusy mogą mieć złote lub srebrne elementy.

Fotografia ślubna w stylu *glamour*

Fotografia ślubna w stylu *glamour* przedstawia współczesny model kobiecości, ale także pragnienia odbiorców związane z wyobrażonym ideałem piękna. Estetyka została włączona do życia codziennego, co potwierdza stwierdzenie Wolfganga Welscha: „tradycyjne cechy sztuki przenosi się na rzeczywistość, codzienności nadaje się artystyczny charakter”¹⁷. Proces estetyzacji codzienności dotyczy także postrzegania ciała ludzkiego, które ma realizować prezentowany w mediach wzorzec piękna. Należy zaznaczyć, że fotografia *glamour* jest gatunkiem, w którym kobieta ukazywana jest jako obiekt pożądania. Fotografia *glamour* ma swój początek w XX wieku w Stanach Zjednoczonych. W latach 20. XX wieku modelkami były przede wszystkim gwiazdy filmowe, kreowane poprzez odpowiednie techniki oświetleniowe na osoby o szczególnych cechach fizycznych, różniące się zdecydowanie od większości kobiet. Zjawisko *glamour* stało się amerykańskim produktem kulturowym.

Pragnienie posiadania atrakcyjnego wyglądu i przyciągania uwagi jest potrzebą ukazywaną w charakterystyczny sposób w kulturze masowej, w obrębie której funkcjonuje także fotografia ślubna. Panna młoda

¹⁷ W. Welsch, *Procesy estetyzacji. Zjawiska, rozróżnienia, perspektywy*, [w:] *Sztuka i estetyzacja; studia teoretyczne*, red. K. Zamiara, M. Golka, Poznań 1999, s. 13.

ma wyglądać olśniewająco i pięknie, ma być pełna uroku, aby wzbudzać zachwyty swojego otoczenia. Przyszli małżonkowie, będący reprezentantami klasy średniej w społeczeństwach kultury Zachodu, coraz częściej korzystają z profesjonalnych usług firm, które specjalizują się w organizowaniu wesela zgodnie z życzeniem klientów. Przygotowują dokładny scenariusz przebiegu uroczystości, wybierają firmy, które zajmą się oprawą ślubu. Wiele uroczystości podlega określonej stylizacji, wśród których niezwykle ważną rolę pełni *glamour*.

Efektowne fotografie ślubne w tym stylu są wynikiem przygotowanego planu, wpływu przenikania do świadomości jednostki obrazów dostępnych w mediach i ich interpretacji, dokładnego ustawienia osób fotografowanych i umiejętnego operowania światłem. Zadaniem pary młodej jest odpowiednie przygotowanie się do medialnego spektaklu poprzez ćwiczenie odpowiedniej pozy, spojrzeń wybranych z zapamiętanych wcześniej obrazów dostępnych w czasopiśmie czy filmach. Przyszła panna młoda może także skorzystać z oferowanych coraz częściej warsztatów fotogeniczności.

***Glamour* jako kategoria estetyczna w fotografii ślubnej**

Fotografia ślubna określana jako *glamour* charakteryzuje się określonym zespołem cech, dzięki którym się wyróżnia. Sesja zdjęciowa jest drobiazgowo zaplanowana w eleganckich wnętrzach w wybranym stylu lub w miejscu kontrastującym z przepychem sukni ślubnej. Aby zapewnić jedność kompozycyjną fotografii dobierane są dodatki i elementy wystroju przestrzeni, które błyszczą. Oświetlenie ma za zadanie podkreślić efektowną suknię ślubną, urodę i ciała modeli oraz połyskujące, kosztowne dodatki. „Ani wygląd zewnętrzny, ani sposób bycia nie mogą w postradycyjnych warunkach wysoko rozwiniętej nowoczesności być pozostawione samym sobie. Zasada czynnego konstruowania tożsamości całkiem wprost dotyczy także ciała”¹⁸ – przekonuje Anthony Giddens.

Kult piękna, zwracającej uwagi fizyczności, czy młodości stanowi nieodłączny element współczesnej kultury i fotografia *glamour* sta-

¹⁸ A. Giddens, *Nowoczesność i tożsamość: Ja i społeczeństwo w epoce późnej nowoczesności*, przeł. A. Szulżycka, Warszawa 2007, s. 139.

nowi jego realizację. Robert Kruk, fotograf określający niektóre swoje sesje jako *glamour* stwierdza, że :

Glamour na pewno ma związek z „pięknem”. Kojarzy się przede wszystkim z kobiecią, elegancją, powabem, wszystkim tym co niesie za sobą pewien czar w przekazie obrazu. Słowo zapożyczone pewnie z modowych gazet, gdzie dominują zdjęcia elektryzujących modelek, wyłuskane portretowymi obiektywami z rozmytego tła, dzięki czemu zwiększa się siła przekazu (tzw zasada złotego planu). Dotyczy raczej stylizacji współczesnych ludzi, głównie kobiet, chociaż nie widzę przeszkody w posługiwaniu się tym terminem przy fotografii mężczyzn. Termin nadużywany w fotografii ślubnej, chociaż uzasadnienia odebrać nie można, bo z założenia Panna Młoda jest piękna, ma piękną suknię i wszystko piękne dookoła¹⁹.

Wypowiedź fotografa wskazuje jak bardzo trudnym do zdefiniowania i określenia jest zjawisko *glamour*. Zwraca uwagę na jego związek z celowym działaniem mającym na celu zaprezentowanie osoby fotografowanej w atrakcyjny sposób i decyzją o dominacji określonych cech.

***Glamour* jako działanie marketingowe**

Słowo *glamour* jest szeroko rozumiane i pojawia się w bardzo różnych kontekstach, utraciło także podstawowy zakres znaczeniowy, ale w dalszym ciągu utrzymuje możliwość wpływu na wyobraźnię jednostki²⁰. Ową zdolność wykorzystują fotografowie (oraz przedstawiciele innych branż) w celach handlowych. Fenomen *glamour* wiąże się z obietnicą przekształcenia szarej rzeczywistości w obraz pięknego życia²¹. Zatem pasuje do różnego rodzaju zabiegów marketingowych. Zjawisko *glamour* jest traktowane zarówno jako kategoria estetyczna, jak i działanie marketingowe mające na celu zdobycie klienta. W słowach kluczach stron internetowych fotografów ślubnych umieszczany jest zwrot *glamour*, którego użycie nie wiąże się z prezentacją zdjęć opatrzonych tym mianem.

¹⁹ Wypowiedź mailowa – fragment wywiadu.

²⁰ C. Dyhouse, *Glamour: Women, history, Feminism*, London & New York 2010, s. 168.

²¹ L. Rudova, *Гламур и постсоветский человек*, „Неприкосновенный запас” 2009, nr 6 (68).

Fotografowie dosyć chętnie posługują się tym terminem. W nazwach handlowych firm oferujących usługi fotograficzne pojawia się słowo *glamour*²², które kojarzy się klientom z produktem luksusowym i obietnicą życia na innym, wyższym poziomie. Pojawia się także w licznych propozycjach warsztatów dla fotografów. Dwóch polskich fotografów ślubnych Kalina Ciesielska i Adam Trzcionka posługiwali się w latach 2009–2011 terminem *repoglamour*, który należy rozumieć jako reportaż w stylu *glamour*. Prowadzili warsztaty szkoleniowe dotyczące tego stylu dla przyszłych fotografów. Twórcy zrezygnowali ostatecznie z posługiwania się tym terminem i określania swoich prac mianem zarówno *glamour*, jak i *repoglamour*.

Należy podkreślić fakt, że niektórzy fotografowie zwracają uwagę na podkreślenie urody i atrakcyjności modelki, uważnie dobierają tło i dodatki, ale nie określają swoich prac określeniem *glamour*, rezerwując ten termin dla fotografii buduarowej.

Zakończenie

Zjawisko *glamour* będzie pojawiało się coraz częściej w kontekście fotografii ślubnej ze względu na utratę kontekstu znaczeniowego obrazu. W związku z tym, że poprzez obrazy udostępniane w internecie osobista pamięć łączy się z pamięcią zbiorową, a fotografia służy coraz częściej komunikacji (a nie przechowywaniu wspomnień) *glamour* będzie odgrywało coraz większą rolę w kształtowaniu wizerunku jednostki i w wizualnym zapisie autobiograficznym.

Omawiane zjawisko niesie ze sobą możliwość zarówno iluzji, jak i aluzji. *Glamour* to przedstawienie, którego powstanie wiąże się z realizacją pragnień. Śluby aktorów, celebrytów i członków rodzin królewskich są spektaklami medialnymi oferującymi podglądanie przepychu, blasku oraz sukcesu i kreującymi zjawisko *glamour* we współczesnej fotografii ślubnej. Są baśniową opowieścią dostępną dla każdego użytkownika mediów. Stanowią one wzorzec, który może być następnie

²² Przykłady nazw polskich firm oferujących usługi fotograficzne: Glamour Studio Fotografii, Glamour Wedding.

powielany i interpretowany. Istotną motywacją jego powtarzania jest pragnienie zaistnienia i zmanifestowania wykreowanej tożsamości. Nie każdy człowiek może zostać gwiazdą filmową, ale każda jednostka może zaznaczyć swoją obecność poprzez obrazy, które skutecznie przyciągną spojrzenia odbiorców. Każdy ślub przy zastosowaniu odpowiednich środków staje się spektaklem medialnym. *Glamour* w fotografii ślubnej jest nośnikiem iluzji, która ma sugerować odbiór obrazów zgodnie z intencją autorów.